

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

22 juli 2003

ONTWERP VAN DECREET

**houdende instemming met het verdrag nr. 179 betreffende de werving van en arbeidsbemiddeling
voor zeevarenden, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie
tijdens haar vierentachtigste zitting in Genève op 22 oktober 1996**

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	7
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	11
Advies van de Raad van State	21
Ontwerp van decreet	27
Bijlagen :	
– Nederlandse tekst van het verdrag (vertaling)	33
– Engelse tekst van het verdrag	41

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

1. Algemene inleiding

De Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) werd opgericht in 1919 tijdens de Vredesconferentie van Versailles. De opdracht van de IAO bestaat in het verbeteren van de sociale toestand van de werken- den en is gebaseerd op de overtuiging dat duurzame en universele vrede niet kan bestaan zonder sociale gerechtigheid. Het belangrijkste kenmerk van de IAO is haar tripartisme : de IAO is de enige internationale organisatie waarin werkgeversorganisaties, werknemersorganisaties en regeringen zeten. De IAO telt 175 leden en heeft de klassieke structuur van een gespecialiseerde instelling van de Verenigde Naties : een algemene vergadering (de Internationale Arbeidsconferentie) ; een beheerraad en een secretariaat (het Internationaal Arbeidsbureau).

Tot de belangrijkste activiteiten van de Internationale Arbeidsorganisatie behoren het vastleggen van internationale arbeidsnormen en het toezien op de implementatie van deze normen. De arbeidsnormen van de IAO nemen de vorm aan van conventies of aanbevelingen. De conventies zijn internationale verdragen, bindend voor de IAO-lidstaten die ze ratificeren. De aanbevelingen zijn niet-bindende instrumenten, bedoeld als richtlijnen voor het nationaal beleid. De IAO heeft reeds meer dan 180 conventies en meer dan 190 aanbevelingen aangenomen. Begin 2003 heeft België 90 conventies geratificeerd.

2. Het doel van de instemming en de algemene draagwijdte van het verdrag

Op 22 oktober 1996 werd in Genève het verdrag nr.179 betreffende de werving van en arbeidsbemiddeling voor zeevarenden aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie. Het verdrag wijzigd IAO-verdrag nr. 9 betreffende de plaatsing van zeelieden dat op 10 juli 1920 werd aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie en op 23 november 1921 in werking trad.

Het verdrag is reeds internationaal van kracht en het draagt geen nieuwe beleidsmatige elementen aan. Het schetst eerder een ruim kader en heeft geen wijzigingen in het Vlaamse werkgelegenheidsbeleid tot gevolg. Het enige nieuwe beleidsaspect is het internationaal signaal dat gegeven wordt door

het federale België via de ratificatie van het verdrag. Dit is niet onbelangrijk in het licht van het debat over de liberalisering van de wereldhandel.

3. Artikelsgewijze toelichting van het verdrag

Artikel 1 geeft een aantal begripsomschrijvingen.

Artikel 2 stelt dat een lidstaat een kosteloze openbare wervings- en arbeidsbemiddelingsdienst voor zeevarenden in stand kan houden in het kader van een beleid dat gericht is op de tegemoetkoming aan de behoeften van zeevarenden en reders. Particuliere wervings- en arbeidsbemiddelingsdiensten kunnen hun activiteiten op het grondgebied van een lidstaat uitsluitend uitoefenen krachtens een systeem van vergunningen of erkenningen of een andere vorm van regulering. Dit systeem dient alleen te worden ingesteld, in stand gehouden, aangepast of gewijzigd na overleg met de representatieve organisaties van reders en zeevarenden. Niets in het verdrag doet afbreuk aan het recht van een lidstaat om zijn wetgeving toe te passen op schepen die onder zijn vlag varen.

Volgens artikel 3 kunnen de zeevarenden zich steeds beroepen op de fundamentele rechten van de mens, met inbegrip van het recht om met anderen vakverenigingen op te richten en zich aan te sluiten bij vakverenigingen.

Artikel 4 geeft de plichten van de lidstaten aan.

De plichten van de wervings- en arbeidsbemiddelingsdiensten komen aan bod in artikel 5.

Artikel 6 behandelt de klachten betreffende de activiteiten van wervings- en arbeidsbemiddelingsdiensten en betreffende de werk- en leefomstandigheden aan boord van schepen.

Artikel 7 stelt dat het verdrag het verdrag van 1920 betreffende plaatsing van zeelieden herzielt.

Artikel 8 geeft aan dat de formele bekrachtiging van het verdrag moet meegedeeld worden aan de directeur-generaal van de IAO die instaat voor de registratie.

Artikel 9 bepaalt dat het nieuwe verdrag alleen die leden van de IAO bindt waarbij de ratificatie werd geregistreerd door de directeur-generaal van de IAO. Het verdrag treedt in werking twaalf maanden nadat de ratificatie van twee leden werd geregistreerd door de directeur-generaal. Daarna zal het verdrag voor elke lidstaat in werking treden

twalf maanden nadat de ratificatie werd geregistreerd.

In artikel 10 wordt bepaald dat het verdrag maar kan opgezegd worden na elke periode van tien jaar die ingaat vanaf de inwerkingtreding van het verdrag. De opzegging wordt dan van kracht één jaar na de datum van registratie. Een lidstaat die geen gebruik maakt van de mogelijkheid tot opzegging, blijft voor een nieuwe termijn van tien jaar gebonden.

Artikel 11 bepaalt dat de directeur-generaal aan alle lidstaten mededeelt welke landen het verdrag hebben ondertekend of opgezegd. In het bijzonder zal hij medelen wanneer het huidige verdrag in werking is getreden.

Artikel 12 stipuleert dat de directeur-generaal alle gegevens met betrekking tot een ratificatie of opzegging van het verdrag zal medelen aan de secretaris-generaal van de Verenigde Naties.

Artikel 13 stelt dat de raad van bestuur van de IAO steeds een rapport met betrekking tot de toepassing van het huidige verdrag kan voorleggen aan de Conferentie met het oog op een gedeeltelijke of gehele herziening.

In artikel 14 wordt bepaald dat, wanneer de Conferentie een nieuw verdrag houdende gehele of gedeeltelijke herziening van het verdrag aanneemt – tenzij uitdrukkelijk anders wordt bepaald – de ratificatie van het nieuwe verdrag de onmiddellijke opzegging van het oude verdrag zal inhouden. Op het ogenblik van inwerkingtreding van het nieuwe verdrag, zal het oude verdrag niet langer geratificeerd kunnen worden. Het huidige verdrag blijft wel van kracht voor de lidstaten die het nieuwe verdrag niet ondertekenen.

Artikel 15 bepaalt dat de Franse en de Engelse versie een gelijke authenticiteit hebben.

4. Gemengd karakter van het verdrag en relevantie voor Vlaanderen

De IAO-overeenkomst nr. 179 betreffende de werking van en arbeidsbemiddeling voor zeevarenden is een gemengd verdrag.

De bescherming tegen werkloosheid in de zin van reglementering van uitkeringen in welbepaalde gevallen van werkloosheid en het arbeidsrecht zijn federale bevoegdheden. Daarentegen is de bevordering van de werkgelegenheid met name middels

tewerkstellingsprogramma's en arbeidsbemiddeling een bevoegdheid van de gewesten.

Inzake arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding is de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) de integrale dienstverlener op de arbeidsmarkt, zowel voor werkzoekenden als voor bedrijven.

5. Verloop van de procedure op internationaal, federaal en Vlaams niveau

Het verdrag en de aanbeveling werden aangenomen op 22 oktober 1996. Het verdrag trad in werking op 22 april 2000. Begin 2003 is het reeds door 6 landen geratificeerd.

In zijn vergadering d.d. 21 juni 2000 keurde de Werkgroep "gemengde verdragen" (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), de aangepaste lijst van gemengde IAO-verdragen goed. Die beslissing werd op 10 oktober 2000 door de ICBB bekrachtigd.

6. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en de Raad van State

De SERV bracht op 12 november 2002 advies uit. De SERV vindt het positief dat de Vlaamse regering het belang onderkent van de ratificatie van IAO-normen en meent dat Vlaanderen en België als regio en klein land een voorbeeldfunctie kunnen opnemen. De Vlaamse sociale partners wijzen erop dat de ratificatie van de IAO-verdragen niet enkel een signaalfunctie heeft, maar dat Vlaanderen er zich van bewust moet zijn dat de verdragen ook de verplichting inhouden om zich aan de bepalingen in de verdragen te houden.

De SERV betreurt dat de memories van toelichting bij de ontwerpdecreten zich enkel toespitsen op de juridische aspecten van de bevoegdheidsverdeling binnen de Belgische context. Bovendien is de analyse van de bevoegdheidsverdeling die gegeven wordt erg rudimentair en voor sommige aspecten precair en onvolledig.

De SERV betreurt dat er voor geen enkel verdrag een toetsing gebeurde van de Vlaamse regelgeving aan de voorliggende IAO-verdragen.

Ten slotte wil de SERV ook opmerken dat de VDAB weliswaar een zeer belangrijke speler is op het vlak van arbeid en werkgelegenheid, maar niet de enige.

De SERV is van oordeel dat deze zeer specifieke materie in de eerste plaats met de sector moet overlegd worden zodat kan nagegaan worden welke stappen zich opdringen om conform de IAO-normen te kunnen werken.

Het advies werd op 11 december 2002 bekrachtigd door de Raad van de SERV.

In zijn advies d.d. 27 maart 2003 stelt de Raad van State dat het aangewezen is om in het opschrift van het decreet het nummer van het verdrag te vermelden teneinde de identificatie van het verdrag te vergemakkelijken. Het ontwerp van decreet werd in die zin aangepast.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Bart SOMERS

*De Vlaamse minister van Werkgelegenheid
en Toerisme,*

Renaat LANDUYT

*De Vlaamse minister van Economie, Buitenlands
Beleid en E-government,*

Patricia CEYSENS

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met het verdrag betreffende de werving van en arbeidsbemiddeling voor zeevarenden, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar vierentachtigste zitting in Genève op 22 oktober 1996

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme en de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

Het verdrag betreffende de werving van en arbeidsbemiddeling voor zeevarenden, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar vierentachtigste zitting in Genève op 22 oktober 1996, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAEL

De Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme,

Renaat LANDUYT

De Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting,

Jaak GABRIELS

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Vlaamse Regering

SERV

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

***ADVIES OVER DE RATIFICATIE VAN DE IAO-VERDRAGEN
NRS. 142, 150, 160, 168, 175, 177 EN 179***

Brussel, 12 november 2002
RVP/advies_IAO_verdragen

Op 10 september 2002 vroeg Vlaams minister van werkgelegenheid het advies over 7 ontwerpen van decreet tot instemming met een aantal IAO-verdragen en de bijhorende aanbevelingen

De IAO-verdragen waarover het advies wordt gevraagd hebben betrekking op:

- de rol van beroepskeuzevoorlichting en beroepsopleiding bij de ontwikkeling van menselijke hulpbronnen (IAO-verdrag nr. 142)
- de bestuurstaak op het gebied van arbeid: taak, functies en organisatie (IAO-verdrag nr. 150)
- de arbeidsstatistieken (IAO-verdrag nr. 160)
- de bevordering van de werkgelegenheid en de bescherming tegen werkloosheid (IAO-verdrag nr. 168)
- het deeltijdwerk (IAO-verdrag nr. 175)
- het thuiswerk (IAO-verdrag nr. 177)
- de werving van en arbeidsbemiddeling voor zeevarenden (IAO-verdrag nr. 179).

Op 11 december 2002 zal de raad zich over de ontwerpdecreten uitspreken en hierover volgend advies formuleren.

*

* *

ADVIES

1. ALGEMENE BEMERKINGEN

De SERV vindt het positief dat de Vlaamse regering het belang onderkent van de ratificatie van IAO-normen en meent dat Vlaanderen en België als regio en klein land een voorbeeldfunctie kunnen opnemen.

De Vlaamse sociale partners wijzen erop dat de ratificatie van de IAO-verdragen niet enkel een signaalfunctie heeft maar dat Vlaanderen er zich van bewust moet zijn dat de verdragen ook de verplichting inhouden om zich aan de bepalingen in de verdragen te houden.

De SERV betreurt dat de memories van toelichting bij de ontwerpdecreten zich enkel toespitsen op de juridische aspecten van de bevoegdheidsverdeling binnen de Belgische context.

Bovendien is de analyse van de bevoegdheidsverdeling die gegeven wordt erg rudimentair en voor sommige aspecten precair en onvolledig.

In het bijzonder:

- wordt de bescherming van het moederschap beschouwd als een gemeenschapsaangelegenheid (zie conventies deeltijdwerk en thuisarbeid), terwijl dit bij uitstek een materie is die door de federale wetgever wordt geregeld (arbeidsbescherming en sociale zekerheid);
- wordt geheel over het hoofd gezien dat de Vlaamse overheid bevoegd is voor de individuele arbeidsverhoudingen voor het statutaire overheidspersoneel in de Vlaamse openbare sector en het onderwijzend personeel (inclusief vrij onderwijs).

Verder betreurt de SERV dat - voor zover uit de ontwerpen van decreten af te leiden - er voor geen enkele van de verdragen een toetsing gebeurde van de Vlaamse regelgeving aan de voorliggende IAO-verdragen.

Tenslotte wil de SERV ook opmerken dat de VDAB weliswaar een zeer belangrijke speler is op het vlak van arbeid en werkgelegenheid maar niet de enige...

De Vlaamse sociale partners hebben niet alleen in de VDAB maar ook in de SERV als algemeen overleg- en adviesorgaan een specifieke taak van beleidsadvisering en van overleg, onder andere via de Vlaamse werkgelegenheidsakkoorden en via de invulling van de Europese Werkgelegenheidsrichtsnoeren.

2. BEMERKINGEN BIJ DE AFZONDERLIJKE VERDRAGEN

2.1 *De rol van beroepskeuzevoorlichting en beroepsopleiding bij de ontwikkeling van menselijke hulpbronnen (IAO-verdrag nr. 142 en de IAO-aanbeveling nr. 150 d.d 23/6/1975)*

Het verdrag voorziet dat de lidstaten een beleid voor beroepskeuzevoorlichting en beroepsopleiding voeren gericht op jongeren en volwassenen op alle gebieden van het economische, sociale en culturele leven en op alle niveaus van vakbekwaamheid en verantwoordelijkheid.

Het IAO-verdrag houdt de opdracht in een beleid en programma's te ontwikkelen voor beroepskeuzevoorlichting en beroepsopleidingen ongeacht of deze plaatsvinden binnen of buiten scholen.

Dit betekent dat ook voor volwassenen een stelsel van beroepskeuzevoorlichting moet worden uitgebouwd. Behalve voor werkzoekenden bestaat er in Vlaanderen geen dergelijk systeem. De opdracht van de Centra voor Leerlingenbegeleiding beperkt zich, zeker sinds de hervorming van PMS naar CLB's tot het initieel onderwijs.

De SERV stelt daarom voor om naar aanleiding van het voorliggende voorontwerp van decreet het debat te starten over de gefaseerde uitbouw van een stelsel van beroepskeuzevoorlichting binnen het globale kader van het beleid inzake loopbaanbegeleiding. Deze discussie kan worden gevoerd op basis van de beleidsaanbevelingen van het KBS-Task Force rapport.

2.2 De bestuurstaak op het gebied van arbeid: taak, functies en organisatie (IAO-verdrag nr. 150 d.d.26/6/1978)

Dit verdrag betreft de organisatie van het sociaal overleg. Het institutioneel kader van het sociaal overlegsysteem wordt omschreven als het geheel van de overheidsinstellingen die betrokken zijn bij het arbeidsmarkt- en werkgelegenheidsbeleid en van de overlegorganen van werknemers- en werkgeversorganisaties. Dit verdrag voorziet dat bestuurstaken op het vlak van de arbeid kunnen toevertrouwd worden aan de sociale partners en erkent de vrijheid van collectieve onderhandelingen. (artikels 5 en 6)

Het gaat om het gehele overlegsysteem d.w.z. ook om het regionale en het lokale sociaal-economisch overleg. Het verdrag stipuleert dat de overheid in overleg moet treden met de sociale partners op de diverse niveaus, dat de overheid doeltreffend moet georganiseerd zijn en met personeel van uitstekende kwalificaties moet werken.

Het verdrag is flexibel opgesteld zodat de landen een eigen organisatiemodel voor werkgelegenheid en arbeid kunnen handhaven.

In de memorie van toelichting wordt terecht opgemerkt dat het ministerie van arbeid bedoeld in artikel 9 van het verdrag zowel betrekking heeft op het federale beleidsniveau als op de andere beleidsniveaus die de autonome bevoegdheid hebben. Voor Vlaanderen zijn dat onder meer de bevoegdheden inzake de beroepsopleiding, de arbeidsbemiddeling, de werkgelegenheidsprogramma's en het handhavingsbeleid van de toegewezen tewerkstellingsbevoegdheden.

Zo worden de Vlaamse administratie werkgelegenheid en de VDAB uitdrukkelijk genoemd en wordt voor de rest naar "andere publiekrechtelijke organen van het Vlaams gewest" verwezen.

De SERV volgt met aandacht de ontwikkelingen in het kader van het beter bestuurlijk beleid en wijst er op dat het IAO-verdrag 150 uitdrukkelijk de betrokkenheid en het belang van de sociale partners claimt. Dit heeft voor gevolg dat de Vlaamse overheid verplicht is de sociale partners hun verantwoordelijkheid te laten opnemen en hen in elk geval te betrekken bij de hervormingen die gepland worden op het vlak van de arbeidsvoorziening en het beleidsdomein economie, werkgelegenheid en toerisme.

2.3 De arbeidsstatistieken (IAO-verdrag nr. 160 en IAO-Aanbeveling nr. 170 d.d. 25/6/1985)

Het IAO-verdrag verplicht de lidstaten tot het verzamelen van basisstatistieken rond arbeid en werkgelegenheid. Deze worden opgesomd in deel II van het verdrag. In artikel 3 wordt inspraak van de sociale partners voorzien.

De SERV heeft de behoefte aan accurate statistieken steeds benadrukt en is via het VIONA-programma dat mee wordt aangestuurd door de Vlaamse sociale partners betrokken bij de invulling van deze IAO-conventie.

Zelf verzamelt de SERV ook gegevens onder andere de jaarlijkse boordtabel met een aantal indicatoren voor 12 sociaal-economische domeinen en SERA (sociaal-economisch rapport).

Vermits in het kader van de Europese politiek van de open coördinatie, de benchmarking en monitoring steeds belangrijker worden zal de behoefte aan het ontwikkelen van indicatoren en targets in de toekomst alleen nog maar groter worden, cf. de jaarlijkse aanbevelingen over de Vlaams actieplannen in uitvoering van de Europese werkgelegenheidsrichtsnoeren. Deze IAO-conventie is dus meer dan actueel en ratificatie is dan ook aangewezen.

De SERV dringt aan op een goede afstemming bij het verzamelen van de statistieken opdat bijkomende lasten voor de ondernemingen kunnen worden vermeden.

2.4 De bevordering van de werkgelegenheid en de bescherming tegen werkloosheid (IAO-verdrag nr. 168 d.d. 21/6/1988)

Dit IAO-verdrag raakt aan de kern van het werkgelegenheidsbeleid: bescherming tegen werkloosheid en bevordering van de werkgelegenheid.

Het vervangt twee oude verdragen die dateren van 1934 en van 1952.

Wat België betreft is het duidelijk een gemengd verdrag: bescherming zijnde federale bevoegdheid en bevordering Vlaams en/of gemengd.

Deel II handelt over Vlaamse bevoegdheden: arbeidsbemiddeling, beroepsopleiding, beroepsvoorlichting en de speciale programma's voor de bevordering van de werkgelegenheid gericht op doelgroepen: vrouwen, jongeren, gehandicapten, ouderen, langdurig werklozen, migranten en werknemers getroffen door herstructurerings.

In de memorie van toelichting wordt verwezen naar het beleid en plannen tot bevordering van de werkgelegenheid en de bestrijding van de werkloosheid, m.a.w. naar het Vlaamse beleid waarin de Vlaamse werkgelegenheidsakkoorden een eigen rol spelen.

De SERV vraagt specifieke aandacht voor de werknemers waarvan de arbeidsverhouding onder de eigen verantwoordelijkheid van de Vlaamse overheid valt, door nauwkeurig te onderzoeken welke effecten de naleving van de IAO-normen sorteert op het Vlaamse overheids- en onderwijspersoneel.

2.5 *Het deeltijdwerk (IAO-verdrag nr. 175 en IAO-aanbeveling nr. 182 .d.d. 24/6/1994)*

Het verdrag regelt de bescherming van de deeltijdwerkers en plaatst hen op gelijke voet met de voltijdsen. Een groot gedeelte van dit verdrag valt onder de federale bevoegdheidsfeer.

De rechtspositie van de deeltijdwerkenden in de Vlaamse openbare sector en het Nederlandstalig onderwijs behoort evenwel grotelijks tot de bevoegdheid van de Vlaamse overheid. De procedure tot ratificatie moet dan ook worden aangegrepen om de Vlaamse regelgeving desgevallend aan te passen aan de IAO-normen en dit in overleg met de representatieve organisaties van het overheids- en onderwijzend personeel.

Niet alleen de Vlaamse overheid moedigt een beter evenwicht tussen gezin en arbeid aan, ook de Vlaamse sociale partners spelen mee op dit terrein: cf. de diverse initiatieven in verband met gezin en arbeid naar aanleiding van het Vlaams werkgelegenheidsakkoord of van het Vlaams plan in uitvoering van de Europese Werkgelegenheidsrichtsnoeren.

Ook op dit terrein vraagt de SERV specifieke aandacht voor de werknemers waarvan de arbeidsverhoudingen onder de eigen verantwoordelijkheid van de Vlaamse overheid vallen.

2.6 Het thuiswerk (IAO-verdrag nr. 177 en IAO-aanbeveling nr. 184 d.d. 20/6/1996)

IAO-verdrag nr. 177 beoogt zo goed als mogelijk de gelijke behandeling van thuiswerkers te bevorderen en de omstandigheden van het thuiswerk te verbeteren.

Hoewel een gemengd verdrag behoort een groot gedeelte tot de federale bevoegdheid.

Voor de werknemers onder arbeidscontract (exclusief onderwijzend personeel) is er inmiddels een wettelijk kader dat conform is met de IAO-regelgeving.

Een dergelijk regelgevend kader ontbreekt voor personeelsleden van de Vlaamse openbare sector en van het onderwijs waarvan de arbeidsverhoudingen door de Vlaamse overheid autonoom in overleg met de personeelsvakbonden moeten uitgewerkt worden. Zoals voor het IAO-verdrag deeltijdwerk geldt, moet de procedure tot ratificatie daarom worden aangegrepen om op afdoende en met de IAO-normen concordante wijze de bescherming van de thuiswerkers in deze sectoren te regelen.

De SERV verwijst bovendien naar het Europees kaderakkoord over telewerken dat nog moet omgezet worden in nationale regels en stelt voor de regelgeving op mekaar af te stemmen.

In zijn aanbeveling van 15/9/1999 pleitte de SERV reeds voor een adequate omkadering van telewerken en benadrukte hij de noodzaak aan een goede afstemming tussen ondernemingen en de werknemers.

2.7 De werving van en arbeidsbemiddeling voor zeevarenden (IAO-verdrag nr. 179 en IAO-aanbeveling d.d. 22/10/1996)

De SERV is van oordeel dat deze zeer specifieke materie in de eerste plaats met de sector moet worden overlegd zodat kan worden nagegaan welke stappen zich opdringen om conform met de IAO-normen te kunnen werken.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 35.069/1
35.070/1
35.071/1
35.072/1
35.073/1
35.074/1
35.075/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 14 maart 2003 door de Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme verzocht hem van advies te dienen over voorontwerpen van decreet :

- "houdende instemming met het verdrag betreffende de rol van beroepskeuzevoorlichting en beroepsopleiding bij de ontwikkeling van menselijke hulpbronnen, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar zestigste zitting in Genève op 23 juni 1975" (35.069/1);
- "houdende instemming met het verdrag betreffende de besnurstaak op het gebied van arbeid: taak, functies en organisatie, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar vierenzestigste zitting in Genève op 26 juni 1978" (35.070/1);

35.069/1
35.070/1
35.071/1
35.072/1
35.073/1
35.074/1
35.075/1

- "houdende instemming met het verdrag betreffende arbeidsstatistieken, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar eenenzeventigste zitting in Genève op 25 juni 1985" (35.071/1);
- "houdende instemming met het verdrag betreffende de bevordering van werkgelegenheid en de bescherming tegen werkloosheid, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar vijfenzeventigste zitting in Genève op 21 juni 1988" (35.072/1);
- "houdende instemming met het verdrag betreffende deeltijdwerk, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar eenentachtigste zitting in Genève op 24 juni 1994" (35.073/1);
- "houdende instemming met het verdrag betreffende thuiswerk, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar drieëntachtigste zitting in Genève op 20 juni 1996" (35.074/1);
- "houdende instemming met het verdrag betreffende de werving van en arbeidsbemiddeling voor zeevarenden, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar vierentachtigste zitting in Genève op 22 oktober 1996" (35.075/1),

heeft op 27 maart 2003 het volgende advies gegeven:

35.069/1
35.070/1
35.071/1
35.072/1
35.073/1
35.074/1
35.075/1

1. Teneinde de identificatie van de om goedkeuring voorgelegde verdragen te vergemakkelijken, zou in het opschrift van de onderscheiden voorontwerpen van instemmingsdecreet telkens het nummer van het desbetreffende verdrag kunnen worden vermeld.

2. De om goedkeuring voorgelegde verdragen betreffende deeltijdwerk en betreffende thuiswerk dienen ook door de gemeenschappen te worden goedgekeurd, niet omdat de moederschapsbescherming een gemeenschapsbevoegdheid is, zoals in de memorie van toelichting bij de ontwerpen van goedkeuringsdecreten van die verdragen wordt vooropgesteld, maar wel gelet op het gegeven dat de gemeenschappen, bij het uitwerken van het statuut van de personeelsleden die onder hun bevoegdheid ressorteren, gebonden zullen zijn door die om goedkeuring voorgelegde verdragen.

35.069/1
35.070/1
35.071/1
35.072/1
35.073/1
35.074/1
35.075/1

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, J. SMETS,	staatsraden,
	G. SCHRANS,	assessor van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. VAN VAERENBERGCH, eerste auditeur.
De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld door Mevr. M.-C. CEULE, eerste referendaris-afdelingshoofd.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

M. VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

*De Vlaamse minister van Economie,
Buitenlands Beleid en E-government,*

DE VLAAMSE REGERING,

Patricia CEYSENS

Op voorstel van de Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme en de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

Het verdrag nr. 179 betreffende de werving van en arbeidsbemiddeling voor zeevarenden, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar vierentachtigste zitting in Genève op 22 oktober 1996, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel, 13 juni 2003.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Bart SOMERS

*De Vlaamse minister van Werkgelegenheid
en Toerisme,*

Renaat LANDUYT

BIJLAGEN

VERTALING**Verdrag betreffende de werving van en arbeidsbemiddeling voor zeevarenden**

De Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie,

Bijeengeroepen te Genève door de Raad van beheer van het Internationaal Arbeidsbureau en aldaar bijeengekomen in haar vierentachtigste zitting op 8 oktober 1996,

Gelet op de bepalingen van het Verdrag betreffende de arbeidsovereenkomst van schepelingen, 1926, het Verdrag betreffende de vrijheid tot het oprichten van vakverenigingen en de bescherming van het vakverenigingsrecht, 1948, het Verdrag en de Aanbeveling betreffende de organisatie van de dienst voor de werkgelegenheid, 1948, het Verdrag betreffende het recht zich te organiseren en collectief te onderhandelen, 1949, de Aanbeveling inzake het aannemen van zeelieden (vreemde schepen), 1958, het Verdrag betreffende discriminatie (arbeid en beroep), 1958, de Aanbeveling betreffende de werkgelegenheid voor zeevarenden (technische ontwikkelingen), 1970, het Verdrag betreffende de minimumleeftijd, 1973, het Verdrag en de Aanbeveling betreffende de continuering van de werkgelegenheid voor zeevarenden, 1976, het Koopvaardijverdrag (minimumnormen), 1976, het Verdrag betreffende de repatriëring van zeevarenden (herzien), 1987 en het Arbeidsinspectieverdrag (zeevarenden), 1996;

In herinnering brengende de inwerkingtreding, op 16 november 1994, van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee, 1982;

Besloten hebbende tot de aanneming van bepaalde voorstellen met betrekking tot de herziening van het Verdrag betreffende plaatsing van zeelieden, 1920, welk onderwerp als derde punt op de agenda van de zitting voorkomt;

Vastgesteld hebbende dat deze voorstellen de vorm dienen te krijgen van een internationaal verdrag;

neemt heden, de tweeëntwintigste oktober van het jaar negentienhonderd zesennegentig, het volgende verdrag aan, dat kan worden aangehaald als het „Verdrag betreffende de werving van en arbeidsbemiddeling voor zeevarenden, 1996”:

Artikel 1

1. Voor de toepassing van dit Verdrag:

a. wordt onder de term „bevoegde autoriteit” verstaan de minister, de aangewezen ambtenaar, de regeringsdienst of andere autoriteit die bevoegd is rechtsgeldige voorschriften, reglementen of andere instructies uit te vaardigen met betrekking tot de werving van en arbeidsbemiddeling voor zeevarenden;

b. wordt onder de term „wervings- en arbeidsbemiddelingsdienst” verstaan elk c.q. elke persoon, bedrijf, instelling, bureau of andere organisatie in de publieke of particuliere sector, die c.q. dat zich bezighoudt met de werving van zeevarenden in opdracht van werkgevers of de plaatsing van zeevarenden bij werkgevers;

c. wordt onder de term „reder” verstaan de eigenaar van het schip of elke andere organisatie of persoon, zoals de scheepsbeheerder, de agent of de rompbevrachter, die door de reder is belast met de verantwoordelijkheid voor de exploitatie van het schip en die bij de aanvaarding van die verantwoordelijkheid de verplichting op zich heeft genomen zich te kwijten van alle bijbehorende taken en verantwoordelijkheden;

d. wordt onder de term „zeevarende” verstaan een ieder die de voorwaarden vervult om, in welke hoedanigheid dan ook in dienst of werkzaam te zijn aan boord van een zeeschip, anders dan een regeringsschip dat wordt gebruikt voor militaire of niet-commerciële doeleinden;

2. Voor zover het bevoegde gezag dit realiseerbaar acht, en na overleg met de representatieve organisaties van de eigenaren van vissersschepen en vissers, of die van de eigenaren van maritieme mobiele offshore units en die van de hierop in dienst zijnde zeevarenden, afhankelijk van het geval, kan het bevoegde gezag de bepalingen van het Verdrag toepassen op vissers of zeevarenden in dienst op maritieme mobiele offshore units.

Artikel 2

1. Niets in de bepalingen van dit Verdrag wordt geacht:

a. een Lid ervan te weerhouden een kosteloze openbare wervings- en arbeidsbemiddelingsdienst voor zeevarenden in stand te houden in het kader van een beleid gericht op het tegemoetkomen aan de behoeften van zeevarenden en reders, ongeacht of deze dienst deel uitmaakt van een openbare arbeidsvoorzieningsdienst voor alle werknemers en werkgevers of zijn werkzaamheden op die van deze dienst afstemt;

b. een Lid de verplichting op te leggen een systeem in het leven te roepen van particuliere wervings- en arbeidsbemiddelingsdiensten.

2. Wanneer particuliere wervings- en arbeidsbemiddelingsdiensten in het leven zijn of worden geroepen, kunnen zij hun activiteiten op het grondgebied van een Lid uitsluitend uitoefenen krachtens een systeem van vergunningen of erkenningen of andere vorm van regulering. Dit systeem dient alleen te worden ingesteld, in stand gehouden, aangepast of gewijzigd na overleg met de representatieve organisaties van reders en zeevarenden. Excessieve groei van het aantal van deze particuliere wervings- en arbeidsbemiddelingsdiensten dient niet te worden aangemoedigd.

3. Niets in dit Verdrag doet afbreuk aan het recht van een Lid om met betrekking tot de werving en arbeidsbemiddeling van zeevarenden zijn wetgeving toe te passen op schepen die zijn vlag voeren.

Artikel 3

Niets in dit Verdrag doet op enigerlei wijze afbreuk aan de bevoegdheid van zeevarenden zich te beroepen op de fundamentele rechten van de mens, met inbegrip van het recht met anderen vakverenigingen op te richten en zich aan te sluiten bij vakverenigingen.

Artikel 4

1. Elk Lid dient, door middel van nationale wetten of toepasselijke regelgeving:

a. te waarborgen dat geen honoraria of andere kosten van de werving of tewerkstelling van zeevarenden rechtstreeks of indirect, geheel of ten dele, worden gedragen door de zeevarende; voor dit doel worden de kosten van verplichte nationale medische keuringen, van vaarbevoegdheden, van een persoonlijk reisdocument en van het nationale monsterboekje niet beschouwd als „honoraria of andere wervingskosten”;

b. te bepalen of en onder welke omstandigheden wervings- en arbeidsbemiddelingsdiensten zeevarenden in het buitenland mogen plaatsen of werven;

c. nauwkeurig de voorwaarden te omschrijven, met zorgvuldige inachtneming van het recht op privacy en de behoefte van vertrouwelijk-

heid, waaronder de persoonlijke gegevens van zeevarenden door de wervings- en arbeidsbemiddelingsdiensten mogen worden verwerkt, met inbegrip van het verzamelen, opslaan, combineren en doorgeven aan derden van deze gegevens;

d. de voorwaarden te bepalen waaronder de vergunning, erkenning of soortgelijke machtiging van een wervings- en arbeidsbemiddelingsdienst kan worden geschorst of ingetrokken ingeval van inbreuk op de desbetreffende wetgeving; en

e. nauwkeurig te omschrijven, wanneer sprake is van een andere regelgeving dan een vergunningen- of erkenningensysteem, onder welke voorwaarden de wervings- en arbeidsbemiddelingsdiensten hun activiteiten kunnen uitoefenen, en welke de sancties zijn die in geval van schending van deze voorwaarden worden toegepast.

2. Elk Lid draagt er zorg voor dat de bevoegde autoriteit:

a. streng toezicht houdt op alle wervings- en arbeidsbemiddelingsdiensten;

b. de vergunning, erkenning of soortgelijke machtiging pas afgeeft of vernieuwt na te hebben geverifieerd dat de desbetreffende wervings- en arbeidsbemiddelingsdienst aan de in de nationale wetgeving vervatte eisen voldoet;

c. als eis stelt dat de leiding en het personeel van de wervings- en arbeidsbemiddelingsdiensten voor zeevarenden naar behoren zijn opgeleid en een adequate kennis van de maritieme sector hebben;

d. wervings- en arbeidsbemiddelingsdiensten verbiedt middelen, procedures of lijsten te gebruiken die zijn bedoeld om zeevarenden te verhinderen of te ontmoedigen werk te vinden;

e. de wervings- en arbeidsbemiddelingsdiensten verplicht maatregelen te treffen om te garanderen, voor zover realiseerbaar, dat de werkgever de middelen heeft om te voorkomen dat zeevarenden in een vreemde haven worden achtergelaten; en

f. waarborgt dat een beschermingssysteem wordt ingesteld, door middel van een verzekering of een gelijkwaardige passende maatregel, ter compensatie van financiële verliezen door zeevarenden als gevolg van het eventueel niet nakomen door een wervings- en arbeidsbemiddelingsdienst van de verplichtingen ten aanzien van hen.

Artikel 5

1. Alle wervings- en arbeidsbemiddelingsdiensten dienen ten behoeve van de inspectie door de bevoegde autoriteit een register bij te houden van alle zeevarenden die via hen zijn geworven of geplaatst.

2. Alle wervings- en arbeidsbemiddelingsdiensten dienen ervoor zorg te dragen dat:

a. elke via hen geworven of geplaatste zeevarende over de voor de desbetreffende baan benodigde kwalificaties en documenten beschikt;

b. tewerkstellingsovereenkomsten en arbeidsovereenkomsten in overeenstemming zijn met de wetten, regelingen en collectieve overeenkomsten, die van toepassing zijn;

c. zeevarenden voor of tijdens de indiensttredingsprocedure op de hoogte worden gebracht van hun rechten en verplichtingen ingevolge hun tewerkstellingsovereenkomst en arbeidsovereenkomst; en

d. de nodige regelingen worden getroffen opdat zeevarenden hun tewerkstellingsovereenkomst en arbeidsovereenkomst voor en na de ondertekening kunnen bestuderen en zij een afschrift ontvangen van de tewerkstellingsovereenkomst.

3. Niets in de bepalingen van het tweede lid mag zodanig worden uitgelegd dat hierdoor afbreuk wordt gedaan aan de verplichtingen en verantwoordelijkheden van de reder en de kapitein.

Artikel 6

1. De bevoegde autoriteit dient ervoor zorg te dragen dat er gepaste mechanismen en procedures bestaan voor onderzoek, indien nodig, naar klachten betreffende de activiteiten van wervings- en arbeidsbemiddelingsdiensten, waarbij, naar gelang het geval, vertegenwoordigers van reders en zeevarenden worden betrokken.

2. Alle wervings- en arbeidsbemiddelingsdiensten dienen elke klacht betreffende hun activiteiten te onderzoeken en daarop respons te geven en, indien een klacht niet wordt afgedaan, de bevoegde autoriteit hiervan in kennis te stellen.

3. Indien klachten betreffende de werk- en leefomstandigheden aan boord van schepen ter kennis worden gebracht van de wervings- en arbeidsbemiddelingsdiensten, dienen zij deze klachten door te zenden naar de desbetreffende autoriteit.

4. Niets in de bepalingen van dit Verdrag doet afbreuk aan het recht van zeevarenden elke klacht rechtstreeks ter kennis te brengen van de desbetreffende autoriteit.

Artikel 7

Dit Verdrag herzielt het Verdrag betreffende plaatsing van zeelieden, 1920.

Artikel 8

De formele bekrachtigingen van dit Verdrag worden medegedeeld aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau en door hem geregistreerd.

Artikel 9

1. Dit Verdrag is alleen verbindend voor de Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie waarvan de bekrachtiging door de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau is geregistreerd.

2. Het Verdrag treedt in werking twaalf maanden na de datum waarop de bekrachtigingen van twee Leden door de Directeur-Generaal zijn geregistreerd.

3. Vervolgens treedt dit Verdrag voor elk Lid in werking twaalf maanden na de datum waarop zijn bekrachtiging is geregistreerd.

4. De bekrachtiging van dit Verdrag door een Lid geldt, vanaf de datum waarop het in werking treedt, als akte van onmiddellijke opzegging van het Verdrag betreffende plaatsing van zeelieden, 1920.

Artikel 10

1. Elk Lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd, kan het opzeggen na afloop van een termijn van tien jaar na de datum waarop het Verdrag voor het eerst in werking is getreden, door middel van een aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau gerichte en door deze geregistreerde verklaring. De opzegging wordt eerst van kracht een jaar na de datum waarop zij is geregistreerd.

2. Elk Lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd en niet binnen een jaar na afloop van de termijn van tien jaar bedoeld in het vorige lid, gebruik maakt van de bevoegdheid tot opzegging voorzien in dit artikel, is voor een nieuwe termijn van tien jaar gebonden en kan daarna dit Verdrag opzeggen na afloop van elke termijn van tien jaar op de voorwaarden voorzien in dit artikel.

Artikel 11

1. De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau stelt alle Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie in kennis van de registratie van alle bekrachtigingen en opzeggingen die hem door de Leden van de Organisatie zijn medegedeeld.

2. Bij de kennisgeving aan de Leden van de Organisatie van de registratie van de tweede hem medegedeelde bekrachtiging, vestigt de Directeur-Generaal de aandacht van de Leden van de Organisatie op de datum waarop dit Verdrag in werking treedt.

Artikel 12

De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau doet aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties mededeling, ter registratie in overeenstemming met artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties, van de volledige bijzonderheden omtrent alle bekrachtigingen en opzeggingen die hij overeenkomstig de voorgaande artikelen heeft geregistreerd.

Artikel 13

De Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau brengt, telkens wanneer deze dit nodig acht, aan de Algemene Conferentie verslag uit over de toepassing van dit Verdrag en onderzoekt of het wenselijk is de gehele of gedeeltelijke herziening ervan op de agenda van de Conferentie te plaatsen.

Artikel 14

1. Indien de Conferentie een nieuw verdrag aanneemt, houdende gehele of gedeeltelijk herziening van dit Verdrag, zal, tenzij het nieuwe verdrag anders bepaalt:

a. bekrachtiging door een Lid van het nieuwe verdrag, houdende herziening, van rechtswege onmiddellijke opzegging van dit Verdrag ten gevolge hebben, niettegenstaande het bepaalde in artikel 10, onder voorbehoud evenwel dat het nieuwe verdrag, houdende herziening, in werking is getreden;

b. met ingang van de datum waarop het nieuwe verdrag, houdende herziening, in werking treedt, dit Verdrag niet langer door de Leden kunnen worden bekrachtigd.

2. Dit Verdrag blijft in elk geval naar vorm en inhoud van kracht voor de Leden die het hebben bekrachtigd en die het nieuwe verdrag, houdende herziening, niet hebben bekrachtigd.

Artikel 15

De Engelse en de Franse tekst van dit Verdrag zijn gelijkelijk authentiek.

De voorgaande tekst is de authentieke tekst van het Verdrag, naar behoren aangenomen door de Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie tijdens haar vierentachtigste zitting, welke werd gehouden te Genève en voor gesloten werd verklaard op de tweëntwintigste oktober 1996.

TEN BLIJKE WAARVAN wij onze handtekeningen hebben geplaatst op de tweëntwintigste oktober 1996.

De Voorzitter van de Conferentie,

(w.g.) JAMES HUBBARD

De Directeur-Generaal van het Internationale Arbeidsbureau,

(w.g.) MICHEL HANSENNE

International Labour Conference Conférence internationale du Travail

CONVENTION 179

CONVENTION CONCERNING THE RECRUITMENT
AND PLACEMENT OF SEAFARERS,
ADOPTED BY THE CONFERENCE AT ITS
EIGHTY-FOURTH SESSION, GENEVA, 22 OCTOBER 1996

CONVENTION 179

CONVENTION CONCERNANT LE RECRUTEMENT
ET LE PLACEMENT DES GENS DE MER,
ADOPTÉE PAR LA CONFÉRENCE À SA
QUATRE-VINGT-QUATRIÈME SESSION, GENÈVE, 22 OCTOBRE 1996

AUTHENTIC TEXT
TEXTE AUTHENTIQUE

Convention 179**CONVENTION CONCERNING THE RECRUITMENT
AND PLACEMENT OF SEAFARERS**

The General Conference of the International Labour Organization,
Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International
Labour Office, and having met in its Eighty-Fourth Session on 8 October
1996, and

Noting the provisions of the Seamen's Articles of Agreement Convention,
1926, the Freedom of Association and Protection of the Right to
Organise Convention, 1948, the Employment Service Convention and
Recommendation, 1948, the Right to Organise and Collective Bargaining
Convention, 1949, the Seafarers' Engagement (Foreign Vessels)
Recommendation, 1958, the Discrimination (Employment and
Occupation) Convention, 1958, the Employment of Seafarers (Technical
Developments) Recommendation, 1970, the Minimum Age Convention,
1973, the Continuity of Employment (Seafarers) Convention and
Recommendation, 1976, the Merchant Shipping (Minimum Standards)
Convention, 1976, the Repatriation of Seafarers Convention (Revised),
1987, and the Labour Inspection (Seafarers) Convention, 1996, and

Recalling the entry into force of the United Nations Convention on the Law
of the Sea, 1982, on 16 November 1994, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the
revision of the Placing of Seamen Convention, 1920, which is the third
item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international
Convention;

adopts, this twenty-second day of October of the year one thousand nine hundred
and ninety-six, the following Convention, which may be cited as the Recruitment
and Placement of Seafarers Convention, 1996:

Article I

1. For the purpose of this Convention:

- (a) the term "competent authority" means the minister, designated official,
government department or other authority having power to issue regulations,
orders or other instructions having the force of law in respect of the
recruitment and placement of seafarers;
- (b) the term "recruitment and placement service" means any person, company,
institution, agency or other organization, in the public or the private sector,
which is engaged in recruiting seafarers on behalf of employers or placing
seafarers with employers;
- (c) the term "shipowner" means the owner of the ship or any other organization
or person, such as the manager, agent or bareboat charterer, who has assumed
the responsibility for operation of the ship from the shipowner and who on
assuming such responsibilities has agreed to take over all the attendant duties
and responsibilities;
- (d) the term "seafarer" means any person who fulfils the conditions to be
employed or engaged in any capacity on board a seagoing ship other than a
government ship used for military or non-commercial purposes.

2. To the extent it deems practicable, after consultation with the
representative organizations of fishing-vessel owners and fishermen or those of

owners of maritime mobile offshore units and seafarers serving on such units, as the case may be, the competent authority may apply the provisions of the Convention to fishermen or to seafarers serving on maritime mobile offshore units.

Article 2

1. Nothing in the provisions of this Convention shall be deemed to:

- (a) prevent a Member from maintaining a free public recruitment and placement service for seafarers in the framework of a policy to meet the needs of seafarers and shipowners, whether it forms part of or is coordinated with a public employment service for all workers and employers;
- (b) impose on a Member the obligation to establish a system for the operation of private recruitment and placement services.

2. Where private recruitment and placement services have been or are to be established, they shall be operated within the territory of a Member only in conformity with a system of licensing or certification or other form of regulation. This system shall be established, maintained, modified or changed only after consultation with representative organizations of shipowners and seafarers. Undue proliferation of such private recruitment and placement services shall not be encouraged.

3. Nothing in this Convention shall affect the right of a Member to apply its laws and regulations to ships flying its flag in relation to the recruitment and placement of seafarers.

Article 3

Nothing in this Convention shall in any manner prejudice the ability of a seafarer to exercise basic human rights, including trade union rights.

Article 4

1. A Member shall, by means of national laws or applicable regulations:

- (a) ensure that no fees or other charges for recruitment or for providing employment to seafarers are borne directly or indirectly, in whole or in part, by the seafarer; for this purpose, costs of the national statutory medical examination, certificates, a personal travel document and the national seafarer's book shall not be deemed to be "fees or other charges for recruitment";
- (b) determine whether and under which conditions recruitment and placement services may place or recruit seafarers abroad;
- (c) specify, with due regard to the right to privacy and the need to protect confidentiality, the conditions under which seafarers' personal data may be processed by recruitment and placement services including the collection, storage, combination and communication of such data to third parties;
- (d) determine the conditions under which the licence, certificate or similar authorization of a recruitment and placement service may be suspended or withdrawn in case of violation of relevant laws and regulations; and
- (e) specify, where a regulatory system other than a system of licensing or certification exists, the conditions under which recruitment and placement services can operate, as well as sanctions applicable in case of violation of these conditions.

2. A Member shall ensure that the competent authority:

- (a) closely supervise all recruitment and placement services;

- (b) grant or renew the licence, certificate, or similar authorization only after having verified that the recruitment and placement service concerned meets the requirements of national laws and regulations;
- (c) require that the management and staff of recruitment and placement services for seafarers should be adequately trained persons having relevant knowledge of the maritime industry;
- (d) prohibit recruitment and placement services from using means, mechanisms or lists intended to prevent or deter seafarers from gaining employment;
- (e) require that recruitment and placement services adopt measures to ensure, as far as practicable, that the employer has the means to protect seafarers from being stranded in a foreign port; and
- (f) ensure that a system of protection, by way of insurance or an equivalent appropriate measure, is established to compensate seafarers for monetary loss that they may incur as a result of the failure of a recruitment and placement service to meet its obligations to them.

Article 5

1. All recruitment and placement services shall maintain a register of all seafarers recruited or placed through them, to be available for inspection by the competent authority.

2. All recruitment and placement services shall ensure that:

- (a) any seafarer recruited or placed by them is qualified and holds the documents necessary for the job concerned;
- (b) contracts of employment and articles of agreement are in accordance with applicable laws, regulations and collective agreements;
- (c) seafarers are informed of their rights and duties under their contracts of employment and the articles of agreement prior to or in the process of engagement; and
- (d) proper arrangements are made for seafarers to examine their contracts of employment and the articles of agreement before and after they are signed and for them to receive a copy of the contract of employment.

3. Nothing in paragraph 2 above shall be understood as diminishing the obligations and responsibilities of the shipowner or the master.

Article 6

1. The competent authority shall ensure that adequate machinery and procedures exist for the investigation, if necessary, of complaints concerning the activities of recruitment and placement services, involving, as appropriate, representatives of shipowners and seafarers.

2. All recruitment and placement services shall examine and respond to any complaint concerning their activities and shall advise the competent authority of any unresolved complaint.

3. Where complaints concerning working or living conditions on board ships are brought to the attention of the recruitment and placement services, they shall forward such complaints to the appropriate authority.

4. Nothing in this Convention shall prevent the seafarer from bringing any complaint directly to the appropriate authority.

Article 7

This Convention revises the Placing of Seamen Convention, 1920.

Article 8

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 9

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organization whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

4. The ratification by a Member of this Convention shall, as from the date it has come into force, constitute an act of immediate denunciation of the Placing of Seamen Convention, 1920.

Article 10

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 11

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organization of the registration of all ratifications and denunciations communicated by the Members of the Organization.

2. When notifying the Members of the Organization of the registration of the second ratification, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Convention shall come into force.

Article 12

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations, for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations, full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by the Director-General in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 13

At such times as it may consider necessary, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 14

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides —

- (a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 10 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
- (b) as from the date when the new revising Convention comes into force, this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 15

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

The foregoing is the authentic text of the Convention duly adopted by the General Conference of the International Labour Organization during its Eighty-fourth Session which was held at Geneva and declared closed 22 October 1996.

IN FAITH WHEREOF we have appended our signatures this twenty-second day of October 1996.

Le texte qui précède est le texte authentique de la convention dûment adoptée par la Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail dans sa quatre-vingt-quatrième session qui s'est tenue à Genève et qui a été déclarée close le 22 octobre 1996.

EN FOI DE QUOI ont apposé leurs signatures, ce vingt-deuxième jour d'octobre 1996:

*The President of the Conference,
Le Président de la Conférence,*

JAMES HUBBARD

*The Director-General of the International Labour Office,
Le Directeur général du Bureau international du Travail,*

MICHEL HANSENNE